

Demandar disculpes suma o resta?

DAVID MIRÓ
EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 21.03.07

Diumenge passat el diari britànic *The Independent* demanava disculpes en primera pàgina als lectors. ¿Per què? Doncs per haver recolzat una dècada enrere una campanya a favor de la despenalització del cànnabis. Transcorregut aquest temps, i amb arguments de pes com que milers de nois pateixen esquizofrènia a causa del seu consum, el rotatiu argumentava que si aleshores hagués conegut els veritables efectes d'aquesta droga al cervell dels joves no hauria donat mai cobertura a la campanya. El més curiós del cas és que un fet tan habitual en la nostra vida quotidiana com el de demandar disculpes es converteix en notícia quan qui ho fa és una institució o un grup polític.

La doctrina comunicativa *neocón* imposa que mai s'ha de reconèixer un error. El problema és que l'obediència cega d'aquesta premissa pot portar a absurds com el que protagonitza aquests dies el PP. El seu portaveu en la comissió d'Exteriors, **Gustavo de Arístegui**, ha desenvolupat una teoria fallida segons la qual la decisió d'envair l'Iraq va ser correcta, però es va fallar en la planificació de la postguerra. Jo pensava, i més tractant-se de política, que si una decisió provocava uns efectes desastrosos, es tractava d'un error. Sense més ni més. Els èmuls de **Karl Rove** (recordin, l'assessor de **George Bush** que té com a lema *Deride and destroy*, Ridiculitza i destrueix) del PP haurien de pensar que el pànic que mostren en públic els seus dirigents cada vegada que algú pronuncia la paraula Iraq és molt pitjor que l'assumpció de la culpa d'una decisió equivocada.

I passa el mateix amb la política antiterrorista. Ahir, **José María Aznar** declarava a Austràlia que no es pot plantejar cap negociació amb terroristes. Molt bé. ¿Però llavors per què no reconeix que enviar una delegació governamental a Zuric per parlar amb els etarres va ser un error? ¿No tindrien així molta més credibilitat els seus arguments? Un dels aforismes de **Joan Fuster** diu així: reivindica sempre el teu dret a rectificar, perquè és el primer que et negaran els teus enemics. La rectificació sol desarmar el contrari i

humanitzar qui la practica.

Quan **Zapatero** va reconèixer el seu error d'apreciació sobre les intencions d'ETA durant el debat amb **Rajoy** es va ficar el públic a la butxaca. De la mateixa manera, en les últimes eleccions catalanes ERC va plantejar una campanya, *Som com tu*, en què reconeixia que els seus membres, com qualsevol persona, són humans i s'equivoquen. I no li van anar malament les coses davant qui va fer intents desesperats per ridiculitzar-los. Algun dia, potser **Carod** demanarà disculpes pel seu viatge a Perpinyà. Pot ser que arribin tard per a alguns, però segur que no anirà en detriment de la seva carrera política. Al contrari.